

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Herbert Szurgacz

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z odwołania Z. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o wysokość świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 kwietnia 2007 r.,
zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 13 października 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 października 2006 r., , Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z odwołania Z. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o wysokość świadczenia odrzucił wniosek ubezpieczonego złożony w dniu 19 lipca 2006 r. o doręczenie odpisu wyroku tego Sądu z dnia 11 lipca 2006 r. wraz z uzasadnieniem. Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku złożonego przez adwokata M. K., gdyż - zgodnie z art. 387 § 1 i 3 k.p.c. - w sprawach, w których oddalono apelację, sąd drugiej instancji sporządza uzasadnienie wyroku tylko wówczas, gdy strona w terminie tygodniowym od ogłoszenia jego sentencji zażądała doręczenia jej wyroku

z uzasadnieniem. Skoro wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł na rozprawie w dniu 11 lipca 2006 r., to termin do złożenia wniosku o jego doręczenie z uzasadnieniem mijał 18 lipca 2006 r., a pełnomocnik ubezpieczonego złożył wniosek następnego dnia po upływie terminu.

Postanowienie to ubezpieczony zaskarżył zażaleniem, w którym zarzucił błędne uznanie przez Sąd Apelacyjny, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku został złożony w dniu 19 lipca 2006 r., „podczas gdy nadanie przesyłki na polskiej placówce operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu - data nadania to 18.07.2006 roku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bez względu na treść sformułowanych przez skarżącego zarzutów i ich uzasadnienie, postanowienie Sądu Apelacyjnego z 13 października 2006 r. należy ocenić jako wadliwe. Postanowienie to zapadło w następującej sytuacji procesowej. W wykonaniu postanowienia Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 listopada 2004 r., Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła adwokata M. K. pełnomocnikiem z urzędu dla ubezpieczonego jako strony korzystającej ze zwolnienia od kosztów sądowych. Po wniesieniu przez ubezpieczonego apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 grudnia 2004 r., w toku postępowania odwoławczego Z. K. w dniu 26 czerwca 2006 r. udzielił pisemnego pełnomocnictwa radcy prawnemu K. K. do reprezentowania go w postępowaniu apelacyjnym. Wyrokiem z 11 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację ubezpieczonego. W dniu 13 lipca 2006 r. ubezpieczony osobiście nadał w placówce pocztowej pismo procesowe zawierające wniosek o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem. W dniu 17 lipca 2006 r. radca prawny K. K. za pośrednictwem poczty w imieniu ubezpieczonego również złożył taki wniosek. Sąd Apelacyjny sporządził uzasadnienie wyroku i w dniu 12 października 2006 r. wysłał odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi z wyboru radcy prawnemu K. K. Sąd Apelacyjny odrzucił natomiast wniosek złożony przez adwokata M. K. jako spóźniony (art. 387 § 3 k.p.c.).

Wobec tego należy stwierdzić, że w ustawowym, siedmiodniowym terminie liczonym od daty ogłoszenia wyroku Sądu drugiej instancji (11 lipca 2006 r.) zostały skutecznie złożone dwa wnioski ubezpieczonego o sporządzenie i doręczenie

wyroku z uzasadnieniem. Stosownie do art. 86 k.p.c., strony mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników. Udział w procesie pełnomocnika nie oznacza niemożności podejmowania czynności procesowych bezpośrednio przez samą stronę, co wynika chociażby z art. 93 k.p.c., zgodnie z którym mocodawca stawający jednocześnie z pełnomocnikiem może niezwłocznie prostować lub odwoływać oświadczenia pełnomocnika. Strona może być w ramach tego samego postępowania reprezentowana przez kilku pełnomocników (z wyboru, z urzędu). W sytuacji, gdy każdy z pełnomocników legitymuje się takim samym zakresem pełnomocnictwa, czynność procesowa dokonana przez jednego z nich wywiera bezpośrednio skutek dla mocodawcy. Złożenie wniosków osobiście przez ubezpieczonego i radcę prawnego K. K. było skuteczne, gdyż nastąpiło ustawowym w terminie. Wniosek o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji, którym oddalono apelację z uzasadnieniem jest czynnością procesową wywołującą istotne konsekwencje procesowe. Tylko po skutecznym złożeniu tego wniosku w terminie sąd sporządza uzasadnienie takiego wyroku i doręcza go stronie (art. 387 § 1 i 3 k.p.c), a to powoduje otwarcie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.). Wniosek taki (jako czynność procesowa) może być skutecznie złożony przez stronę osobiście, jak również przez każdego z jej pełnomocników. Inną sprawą jest sposób dokonania doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem, jeżeli strona jest reprezentowana przez kilku pełnomocników (por. art. 133 § 3 i art. 141 § 3 k.p.c. oraz utrwaloną w orzecznictwie Sądu Najwyższego wykładnię, że jeśli jest kilku pełnomocników jednej strony, sąd doręcza pismo tylko jednemu z nich, a wybór pełnomocnika, któremu doręczenie ma nastąpić, należy do sądu lub do przewodniczącego, postanowienie z dnia 30 stycznia 1973 r., I CZ 163/72, OSNCP 1973 nr 11, poz. 202 oraz wyrok z dnia 22 września 1982 r., II CR 177/82, OSPiKA 1983 nr 6, poz. 122 z glosą W. Siedleckiego). Poza zakresem rozpoznania na obecnym etapie postępowania pozostaje kwestia skuteczności doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz biegu terminu do złożenia skargi kasacyjnej. Dla rozpoznania zażalenia ubezpieczonego wystarczające jest stwierdzenie, że odrzucenie wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem jednego z pełnomocników ubezpieczonego ze względu na przekroczenie terminu do jego złożenia było nieprawidłowe, gdyż dokonanie tej czynności procesowej nastąpiło w

terminie przez skuteczne złożenie takiego wniosku przez stronę osobiście i przez innego jej pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie wyżej powołanych przepisów i w oparciu o art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.